

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

Ἡ ὑποδοχή

τοῦ Τρικούπη ὑπαρξε, λένε στὴ Θεσσαλίᾳ ἐνθουσιωδιστατάτατη εἰς τρόπον ὥστε πολλοὶ ἀπὸ τὴν χερὰ τους κόντεψαν νὰ τὰ κάνουν ἀπάνω τους.

Τόση ἦταν ἡ συγκίνησις.

Τοῦ ἀναψαν, λέει καὶ κεριά. Αὐτὸ ἦταν πολὺ φυσικὸ, γιὰτὶ ἀπρὸ ἔκαναν τὸν σταυρὸ τους ὅταν εἶδαν τὸν βασιλέα σὰν ἄγιο, ἔπρεπε ν' ἀναψουν λαμπάδες στὸν ὑπόγειο Τρικούπη.

Ἐκεῖνο ποῦ θαύμασα, εἶναι ὅτι τοὺς λούστρους τῆς Ἀθήνας ποῦ πλήρωνε ἄλλοτε ἡ ἀστυνομία 50 λεπτὰ τὸ κεφάλι γιὰ νὰ φωνάζουν ζήτη μπροστὰ στῆς διαδηλώσεις, ἀπαράλλαχτα ὅπως φωνάζουν στὸν ἐπιτάφιο τὸ, Κύριε ἐλέησον—στὴ Θεσσαλίᾳ, αὐτοὺς τοὺς λούστρους τοὺς ἀντικατάστησαν τὰ καταφουκρδιασμένα παιδιὰ τῶν σχολείων καθήμενα μέσα στοὺς ἥλιους, καὶ σὲ παρτάξει μάλιστα, γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦν τὴν Αὐτοῦ Ἐκλαμπρότητα τὸν βεζύρ Τρικούπ, καὶ Κύριος οἶδε ἂν δὲν τὰ πιάση μηνιγκίτης.

Τὰ ζήτη ἔφθαναν μέχρι οὐρανοῦ ὅταν πῆγε ὁ βασιλέας ὅταν δὲ πῆγε ὁ Τρικούπης, ἔφθαναν μισοοὐρανα. Ἐέρεπε γιὰτί; Διότι εἶχαν σβραχνιάσει οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὰ ζήτη τοῦ βασιλέα καὶ τώρα τοὺς εἶχε μείνει ἡ μισὴ φωνή.

Οἱ Θεσσαλοὶ ἀπὸ τὸν ἀρχαιότατο καιρὸ ὧς τὰ σήμερον ἀποδείχτηκαν, ὅτι εἶναι ἄνθρωποι δουλόφρονες, δηλαδὴ ἄνθρωποι ἡμεροὶ, ποῦ γιὰ τὸ τίποτα σοῦ παραδίνουν καὶ τὴ σκούφια τους. Τὸ ἔχει τὸ κλῆμα, καὶ γεννᾷ ἔτσι τοὺς ἄνθρώπους. Τὸς λὲς σῆμα, σῆμα, κάτσε, κάτσε. Καὶ αὐτὸ τὸ λέει ἡ ἱστορία, καὶ ἂς μὴ θυμώσουν, καὶ ἡ ἱστορία τοῦ πατέρα τοῦ Τρικούπη μάλιστα.

Ὁ κύρ Τρικούπης, ἂν ἦταν ἄνθρωπος ἀξιοπρεπῆς, ἔπρεπε νὰ μὴ καταδεχτῆ τίποτα ἀπὸ αὐταῖς τῆς ψευτοεπιδειξίης ποῦ τοῦ ἔκαναν τὰ πληρωμένα ἀνθρωπάκια νὰ τοῦ κάνουν. Οἱ Θεσσαλοὶ φοροῦν ἀκόμη τὸ τούρκικο φεσάκι καὶ ἀκόμη τὸ φρόνιμά τους δὲν ἔφτασε ὡς ἐκεῖ, γιὰ νὰ καταλάβουν καθαρὰ τί θὰ πῆ ἐλευθερία, καὶ δὲν ξέρουν τί θὰ πῆ ἐλευθερία, διότι δὲν τὴν ἀπόκτησαν μὲ τὸ αἷμά τους, ὅπως ἐμεῖς οἱ ἄλλοι.

Δὲν πέρνει τὰ μούτρα του ὁ Τρικούπης νὰ κἀνῃ καὶ μιὰ περιόδεια καὶ στὴν Παλαιὰ Ἑλλάδα νὰ δοῦμε τὰ ζήτη θὰ ἦναι περισσότερα ἢ τὰ σφουρίγματα;

Μ' αὐτὰ ποῦ γράφω δὲν ἐνοοῦμε νὰ προσβάλλωμε τοὺς Θεσσαλοὺς, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ τοὺς ποῦμε πῶς εἶναι

ἀκόμα ἀρνάκια, ἤγουν κουτόβλακες καὶ ἄγονται καὶ φέρονται ἀπὸ τὰ ζωντόβολα τοὺς δημάρχους των καὶ βουλευτὰς, τὰ πουλημένα κρέατα, ἐκτὸς τῶν τιμῶν.

Δὲν ξέριω,

ἂν παρατηρήσατε ἐκ τύχης ὅτι ἡ ἐφημερίδες *Παλουκογενεσία*, Ὡρα καὶ *Στοά* εἶναι γεμάτες ἀπὸ τηλεγραφήματα γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Τρικούπη εἰς τὴν Θεσσαλίᾳ. Τέτοια μακρὰ τηλεγραφήματα δὲν στάλθηκαν γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ βασιλέα.

Ποῖος τὰ πληρώνει, παρακαλοῦμε, αὐτὰ τὰ τηλεγραφήματα;

Ἄς τα καλέ. Ἡ Ὡρα; Αὐτὴ εἶναι ἐφημερίδα τοῦ Τρικούπη, καὶ πληρώνει τὸ κυβέρνη. Ἡ Στοά; Αὐτὴ εἶναι ἐφημερίδα ποῦ θὰ θαυμάζει καὶ ὁ ἴδιος κύριος συντάχτης Βαμπᾶς τῆς πῶς συντηρᾶται. Ἡ *Παλουκογενεσία*; Αὐτὴ πλέον εἶναι τέτγιο πρόβατο ποῦ μπορεῖ νὰ φάη καὶ τὸν λύκο.

Ὡστε τὸ κυβέρνη ἐπλήρωσε καὶ πληρώνει τὰ γάλτια τῶν τηλεγραφημάτων τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Τρικούπη. Ἐπειτα ἦταν ἀνάγκη νὰ σταλθοῦν τόσα γελοῖα τηλεγραφήματα γιὰ μιὰ γελοῖα ὑποδοχὴ ἐνὸς Τρικούπη, τοῦ ὁποῦ οὐ πατέρας ἐξύβρισε μὲ τὴν βρωμοῖστορία του ὅλο τὸ ἔθνος καὶ τὴν ἐλληνικὴ Ἐπανάστασι;

Ἀπ' τῆ Σμύρνης.

Εἴμαστε ἀκόμα καταεθουσιασμένοι ἀπὸ ὅλο τὸ πλήρωμα τοῦ πολεμικοῦ μας Ναύαρχου Μιαούλη καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικὺς μέχρι τοῦ τελευταίου ναύτη, ἐκτὸς μόνον ἀπὸ ἕνα δόκιμο ἀξιωματικὸ, ὁστις ἐφέρθηκε σὰν γαῖδαρος, ἔστωντας μὲ τὸ νὰ εἶπε εἰς ἕνα ὑπαξιωματικὸ, ὁ ὁποῖος εἰδειχε σὲ μίαν οἰκογένεια τὸν μηχανισμό τοῦ ἠλεκτρικοῦ φῶς; — Αἱ φθάνει πλιὰ, ἄστους νὰ φεύγουν ἀπὸ δᾶ δὲν μᾶς ἀφίνουν μιὰ ὥρα ἡσυχους σὰν νὰ ἤμαστε δούλοι τους.

Δὲν σεβάστηκε ὁ ἄθλιος τίσας κυρίας τὸ ἐλάχιστον, ἀλλὰ κατὰ τὴν παροιμίαν μέσα στὰ ρόδα θὰ ὑπάρχη καὶ κἀνένα ἀγκάθι. Ἡ δὲ καλὴ μα; ἀρχή, ἀμα ποῦ ἔφυγε τὸ πλοῖο ἔστειλε κλητῆρας καὶ κατεβάζε διὰ τῆς βίας ὅλα τὰ κἀντρα ὅπου εὑρίσκε σὲ καταστήματα ἢ καφενεῖα ὅσα παράσταναν ἐλληνικαῖς μάχαις ἢ πρόσωπα. Γιατί τὸ πατριαρχεῖο ἐδῶ εἶναι ἀπαγορευμένο, οὐ δὲν γράφεις τίποτα νὰ μάθωμε καὶ μεῖς; Ἡ δὲ ἐπιφυλλίδα σου, σὲ παρακαλοῦμε δὲν μᾶς γέ, ἀπὸ τι ἀσθένειαι πάσχει;

Οί εργάται

του τυπογραφείου του κ. Τρίμη εις το όποιον τυπόναται και ό Παληάνθρωπος έχουν πολύ ύψηλό τό φρόνημα και ποτέ δέν καταδέχτηκαν νά ένοχλήσουν κορίτσι, άν και περνούν από μπροστά τους όλακερα τάγματα μαθητριών. Έκεινα δέ που κατηγορά ό Παληάνθρωπος, οί εργάται του Παληανθρώπου δέν τά κάνουν, εκείνοι ίσα ίσα, οί όποιοι μπορούν νά πετροκοπούν για τās ιδέας του Παληανθρώπου.

Δέν κολλά και προς μεγαλείτερη ικανοποίησι εγώ θα πιάσω και τās κορίτσια νά τās ρωτήσω. Δέν κολλά. Είμαστε μέν παληανθρώποι αλλά ώς τειούτοι εί τιμιώτεροι πάντων.

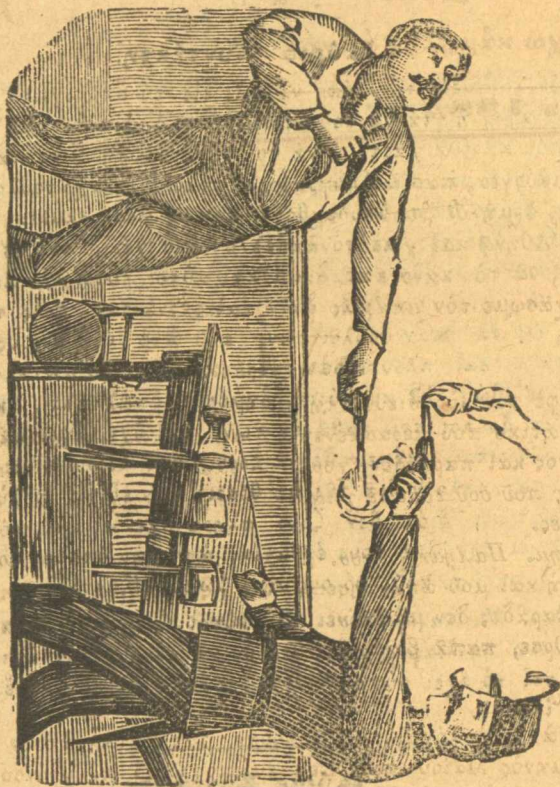
Άπ' την Κόρινθο.

Αυτόσ που παραπονάται πώς δέν έλαβε γράμμα στής φυλακαίς του Φρουραρχείου θα θέλη κι' άλλα και φορτόναται του ταχυδρομείου.

Σιμ. Παληανθρώπου. Πιθανόν και άπιθανον, αλλά τό πιθανώτερον είναι, ότι ταχυδρομεία δέν έχομε, έστωντας με τό νά υπάρχουν γενικά παραπονα, έξωθεν και έσωθεν.

Πάει κι' αυτό.

Εργάται
«Παναγιώτης στην μπουραφίνας δούξαν της άστου»

Μαθίνουμε

ότι ό γυίς του άξιοτίμου βουλευτου Ξεροχωρίου Πετσάλη τήν μέρα πει ήθελε νά φύγη στα Παρίσια πής και άτίμασε μια δασκαλούλα σ' ένα ξενοδοχείο παρθένα.

Θέλετε τώρα βέβαια και περισσότερες πληροφορίες πώς έγινε αυτή ή άτιμοδουλειά, Στόπ. Γιατί θα εκθέσωμε τό κορίτσι τό όποιον ώρα είναι γυναίκα. Θα έχομε άλλαισ φασσαρίαισ. Αλλά άν μου δώση ό πατέρας της τήν άδεια μπορώ νά σάς τās τυπώσω όλα.

Ω κακήθεια τής κακκοηθείας, που φτάσαμε και που θα καταντήσωμε.

Ένας

καφεώλης που έχει καφενείο εκεί στο Θησείο παραπονάται πώς του κάναμε χαλάστρα στο καφελέ του, έστωντας με τό νά γράψαμε πώς εκεί στο Θησείο υπάρχουν λωποδύτεσ, πράγμα που είναι άληθέστατο, και ότι από κείνη τήν ήμέρα του κάνονον πλόκο τόν καφελέ του, οί κλητήρες. Άντίσ νά μās πη εύχαριστώ που έχει ασφάλεια και αυτόσ και οί πελάτες του στον καφελέ του έχει και παράπονα.

Του κόψαμε τήν πελατεία. Καταλαβαίνετε πλέον σεις ποιά πελατεία του κόψαμε; Θέλεις νά μάθης ποιός ειπε πώς υπάρχουν στο Θησείο λωποδύτεσ; Πήγαίνε στην αστυνομία νά τό μάθης. Υπάρχουν καταθέσεις. Άς τα και βρωμούν.

Οί Άφρικανοί του Μαχμουδη που πάσαν ένα βαρέλι αίχμάλωτο από χοιρομέρια άγγλικά και δέν ξέρουν πώς νά τās φάν, και θα πάη ό δικός μας ό όπλαρχηγός Στέφανος νά τούς μάθη πώς τρώγονται. Ζήτω ή Έλλάσ.

Νέος

είκοσι χρονών ό όποιος υπηρέτησε σε έμπορικό κατάστημα έξ χρόνια γυρεύει θέσιν σε έμπορικόν κατάστημα. Η διεύθυνσις σε μένα.

Γρός εκείνον

που μās ρωτά άπ' τή Σύμρνη πόσα έχει ένας τόμος του περασμένου χρόνου του «Παληανθρώπου, του λέω ότι έχει δεμένο 25 δραχμαίσ.

Πουλιέται

ένα Λοντό με τέσσαρα άλογα, καασκευής τής φάμπρικας του κ. Ρόση, εις μετρίαν τιμήν και με εύκολιαν τās χρήματα. Πληροφορία εις τό τυπογραφείον του κ. Τρίμη.

Τήν Κυριακή

καθώς έμάθαμε, μās έρχεται ό περιβήτοσ και διάστημοσ Παναγιώτ Κουταλιάνδσ που πρόκειται νά δώση κ' εδώ 2 παραστάσεις και κατόπιν θα μεταβή στην Αίγυπτο γιατί τόν έχει προσκαλεσμένα και ό άντιβασιλέας τής Αίγύπτου.

Στή Καισαριανή.— Νά τό πιούμε όλο άφού γυρεύει και δεύτερο φόρο κρασου τό κουδέρνο.